

ЗАКОН

О УТВРЂИВАЊУ МАКСИМАЛНЕ ЗАРАДЕ У ЈАВНОМ СЕКТОРУ

Члан 1.

Овим законом одређује се максимална зарада у јавном сектору, и то: у јавним агенцијама, организацијама на које се примењују прописи о јавним агенцијама, организацијама обавезног социјалног осигурања, јавним предузећима чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе, правним лицима над којима Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе има директну или индиректну контролу над више од 50% капитала или више од 50% гласова у управном одбору, као и у другим правним лицима у којима јавна средства чине више од 50% укупних прихода (у даљем тексту: исплатилац зарада у јавном сектору).

Одредбе овог закона не примењују се на: Народну банку Србије, Агенцију за контролу летења Србије и Црне Горе, Агенцију за борбу против корупције, Државну ревизорску институцију и Фискални савет.

Одредбе овог закона не примењују се на јавна предузећа и правна лица из става 1. овог члана који као учесници на тржишту имају конкуренцију.

Одредбе овог закона не примењују се на високообразовне и научне установе.

Одредбе овог закона не примењују се на ваздухопловно особље чији послови непосредно утичу на безбедност ваздушног саобраћаја и стручњаке информacionих технологија.

Критеријуме и мерила за одређивање јавних предузећа и правних лица који као учесници на тржишту имају конкуренцију, уређује Влада.

Члан 2.

Максимална зарада у јавном сектору не може бити већа од износа који се добија множењем највећег коефицијента за положај, утврђеног законом којим се уређују плате државних службеника и намештеника и основице утврђене законом о буџету за текућу годину.

Зарадом из става 1. овог члана сматра се основна зарада, део зараде за радни учинак, накнада трошкова за исхрану у току рада, накнада трошкова за регрес за коришћење годишњег одмора, у складу са законом о раду, као и друга примања која у складу са законом којим се уређује рад чине зараду.

Члан 3.

Зарада запослених у јавном сектору који обављају пратеће и помоћно-техничке послове који су истоврсни пословима намештеника из четврте, пете и шесте врсте радних места према прописима о државним службеницима и намештеницима, не може бити већа од износа који се добија множењем коефицијента за радно место намештеника према платној групи у којој се радно место налази и основице утврђене законом о буџету за текућу годину.

Зарадом из става 1. овог члана сматра се основна зарада, део зараде за радни учинак, накнада трошкова за исхрану у току рада, накнада трошкова за

регрес за коришћење годишњег одмора, у складу са законом о раду, као и друга примања која у складу са законом о раду чине зараду.

Члан 4.

Запослени код исплатиоца зарада у јавном сектору има право на увећану зараду по основу времена проведеног на раду за сваку пуну годину рада остварену у радном односу – 0,4% од основне зараде.

Члан 5.

Износ максималне зараде утврђене у складу са чланом 2. овог закона, може се увећати само по основу времена проведеног на раду, у складу са чланом 4. овог закона.

Члан 6.

Изузетно, у случају успешног пословања и остваривања добрих резултата у раду јавног предузећа и правног лица из члана 1. став 1. овог закона, зарада руководиоца у том јавном предузећу и правном лицу, уз сагласност оснивача, може по основу њиховог варијабилног дела зараде, бити и већа од износа из члана 2. став 1. овог закона.

Мерила за обрачун и исплату варијабилног дела зараде утврђује Влада.

Члан 7.

Исплатилац зарада у јавном сектору дужан је да приликом коначне исплате зарада за одређени месец уплати у буџет Републике Србије разлику средстава између укупног износа зарада запослених исплаћеног за месец који претходи месецу почетка примене овог закона и укупног месечног износа зарада који се исплаћује у складу са овим законом.

Одредба става 1. овог члана примењиваће се закључно са исплатом зараде за децембар 2012. године.

Рачун буџета за уплату средстава из става 1. овог члана прописује министар надлежан за послове финансија у року од 15 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 8.

Исплатилац зарада у јавном сектору дужан је да, у року од 10 дана од дана коначне исплате зарада за одређени месец, министарству надлежном за послове финансија достави извештај о исплаћеним зарадама за тај месец.

Извештај из става 1. овог члана садржи списак запослених са исплаћеним зарадама, и то нарочито: име и презиме запосленог, радно место запосленог и исплаћену зараду.

Образац извештаја из става 2. овог члана прописује министар надлежан за послове финансија у року од 15 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 9.

Исплатилац зарада у јавном сектору дужан је да своја акта усклади са одредбама овог закона у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 10.

Надзор над применом овог закона врши министарство надлежно за послове финансија.

Члан 11.

Новчаном казном у износу од 500.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај исплатилац зарада у јавном сектору:

- ако исплати зараду супротно одредбама чл. 2. и 3 овог закона;
- ако поступи супротно одредбама члана 5, члана 7. став 1, члана 8. став 1. и члана 9. овог закона.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице код исплатиоца зарада у јавном сектору новчаном казном у износу од 50.000 до 150.000 динара.

Члан 12.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у одредбама члана 97. тач. 8. и 17. Устава Републике Србије којима је прописано да Република Србија уређује и обезбеђује, између осталог, систем у области радних односа, економске и социјалне односе од општег интереса, као и друге односе од интереса за Републику Србију.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Анализом постојећег стања, утврђено је да су зараде у јавним агенцијама, организацијама на које се примењују прописи о јавним агенцијама, организацијама обавезног социјалног осигурања, јавним предузећима чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе, правним лицима над којима Република Србија, односно локална власт има директну или индиректну контролу над више од 50% капитала или више од 50% гласова у управном одбору, као и у другим правним лицима у којима јавна средства чине више од 50% укупних прихода, знатно веће од плата државних службеника и намештеника. Имајући у виду да се велики број исплатилаца зарада у јавном сектору финансира из буџета, произлази да је, ради обезбеђивања веће правичности, као и ради уштеда у јавном сектору, овим законом потребно уредити максимални износ зараде код исплатиоца зараде у јавном сектору.

Одредбом члана 2. став 1. овог закона утврђује се максимална зарада у јавном сектору, која не може бити већа од износа који се добија множењем највећег коефицијента за положај, утврђеног законом којим се уређују плате државних службеника и намештеника и основице утврђене законом о буџету за текућу годину.

Према тренутно важећим прописима, максимална зарада у јавном сектору, без пореза и доприноса и без минулог рада, износиће 162.740 динара.

Посебно је значајна одредба члана 2. став 2. овог закона, којом је утврђен појам зараде, тако да се под зарадом сматра основна зарада, део зараде за радни учинак, накнада трошкова за исхрану у току рада, накнада трошкова за регрес за коришћење годишњег одмора, у складу са законом о раду, као и друга примања која у складу са законом о раду чине зараду. Наведена одредба онемогућиће исплатиоца зарада у јавном сектору да кроз друга примања исплаћују већу зараду од износа утврђеног овим законом.

Одредбом члана 3. овог закона утврђује се максимална зарада за запослене код исплатилаца зарада у јавном сектору, који обављају пратеће и помоћно-техничке послове (возачи, курири, кафе-куварице и др.). Анализом је утврђено да су зараде запослених у јавним агенцијама, јавним предузећима и др. који обављају те послове, знатно веће од плата намештеника који обављају исту врсту посла.

Овај закон омогућиће да ти послови буду на исти начин вредновани код исплатилаца зарада у јавном сектору, као и у органима државне управе.

Према тренутно важећим прописима, максимална зарада за пратеће и помоћно-техничке послове, без пореза и доприноса и без минулог рада, износиће 27.123 динара.

Одредбе овог закона које се односе на обавезно извештавање министарства надлежног за послове финансија о исплаћеним зарадама,

довешће до јединствене евиденције свих запослених и њихових зарада у јавном сектору.

Такође, законом се утврђује обавеза свих исплатилаца зарада у јавном сектору да разлику између висине месечне зараде пре ступања на снагу овог закона и зараде која ће се исплаћивати у складу са овим законом, уплаћују у буџет Републике Србије, по свакој коначној исплати зараде, закључно са исплатом зараде за децембар 2012. године, што ће представљати приход буџета.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Чланом 1. предложено је одређивање максималне зараде у јавном сектору и у ставу 1. побројани су исплатиоци зарада у јавном сектору; ст. 2, 3, 4. и 5. овог члана предвиђени су субјекти на које се неће примењивати одредбе овог закона. У ставу 6. предложено је да критеријуме и мерила за одређивање јавних предузећа и правних лица који као учесници на тржишту имају конкуренцију, уређује Влада.

Чланом 2. предвиђено је да максимална зарада у јавном сектору не може бити већа од износа који се добија множењем највећег коефицијента за положај, утврђеног законом којим се уређују плате државних службеника и намештеника и основице утврђене законом о буџету за текућу годину. Истим чланом је прецизирано да се зарадом сматра основна зарада, део зараде за радни учинак, накнада трошкова за исхрану у току рада, накнада трошкова за регрес за коришћење годишњег одмора, у складу са законом о раду, као и друга примања која у складу са законом о раду чине зараду.

Чланом 3. предвиђено је да зараде запослених у јавном сектору који обављају пратеће и помоћно-техничке послове који су истоврсни пословима намештеника из четврте, пете и шесте врсте радних места према прописима о државним службеницима и намештеницима, не може бити већа од износа који се добија множењем коефицијента за радно место намештеника према платној групи у којој се радно место налази и основице утврђене законом о буџету за текућу годину. Такође, и у овом члану је прецизирано да се зарадом сматра основна зарада, део зараде за радни учинак, накнада трошкова за исхрану у току рада, накнада трошкова за регрес за коришћење годишњег одмора, у складу са законом о раду, као и друга примања која у складу са законом о раду чине зараду.

Чл. 4. и 5. предвиђено је да запослени код исплатилаца зарада у јавном сектору има право на увећану зараду по основу времена проведеног на раду за сваку пуну годину рада остварену у радном односу у износу од 0,4% од основне зараде, те у складу са наведеним зарада из члана 2. овог закона може бити утврђена у већем износу само по основу времена проведеног на раду.

Чланом 6. предвиђено је да изузетно, у случају успешног пословања и остваривања добрих резултата у раду јавног предузећа и правног лица из члана 1. став 1. овог закона, зарада руководиоца у том јавном предузећу и правном лицу, уз сагласност оснивача, може по основу њиховог варијабилног дела зараде, бити и већа од износа из члана 2. став 1. овог закона, као и да мерила за обрачун и исплату варијабилног дела зараде утврђује Влада.

Чланом 7. предвиђена је дужност исплатиоца зарада у јавном сектору да приликом коначне исплате зарада за одређени месец уплати у буџет Републике Србије разлику средстава између укупног износа зарада запослених исплаћеног за месец који претходи месецу почетка примене овог закона и

укупног месечног износа зарада који се исплаћује у складу са овим законом, закључно са исплатом зараде за децембар 2012. године. Рачун буџета за уплату средстава из става 1. овог члана прописује министар надлежан за послове финансија, у року од 15 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Чланом 8. предвиђена је дужност исплатиоца зарада у јавном сектору да у року од десет дана од дана коначне исплате зарада за одређени месец, министарству надлежном за послове финансија достави извештај о исплаћеним зарадама за тај месец. Наведени извештај треба да садржи списак запослених са исплаћеним зарадама, и то, нарочито: име и презиме запосленог, радно место запосленог и износ исплаћене зараде, а предвиђено је и да образац извештаја пропише министар надлежан за послове финансија у року од 15 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Чланом 9. утврђена је обавеза исплатиоца зарада у јавном сектору да своја акта усклади са одредбама закона у року од 30 дана од дана његовог ступања на снагу.

Чланом 10. предвиђено је да надзор над применом закона врши министарство надлежно за послове финансија.

Члан 11. предвиђа новчане казне за прекршаје, за исплатиоца зарада у јавном сектору и одговорно лице, чиме се жели обезбедити поштовање закона и деловати превентивно.

У члану 12. предлаже се да закон ступи на снагу наредног дана од дана објављивања у Службеном гласнику Републике Србије.

IV. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити додатна финансијска средства у буџету Републике Србије.

V. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Доношење овог закона по хитном поступку предлаже се у складу са чланом 167. Пословника Народне скупштине. Разлози за доношење овог закона по хитном поступку произлазе из потребе да се, након усвајања закона, донесу одговарајући подзаконски акти, као и да би се у буџету у што краћем року обезбедили приходи, и како би се спречило настајање штетних последица по рад исплатилаца зарада у јавном сектору.

VI. РАЗЛОЗИ ЗБОГ КОЈИХ СЕ ПРЕДЛАЖЕ ДА ЗАКОН СТУПИ НА СНАГУ ПРЕ ОСМОГ ДАНА ОД ДАНА ОБЈАВЉИВАЊА У „СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ”

Ступање на снагу закона наредног дана од дана објављивања, предлаже се како би закон што пре почео да се примењује, из разлога да се што пре обезбеде приходи у буџет Републике Србије.